

Anayasa Mahkemesi Kararları Bülteni 2025-EYLÜL SAYI 21

15.09.25-21.09.25

DulkadirHan Hukuk Bürosu

Hazırlayanlar:

- Av. Gizay Dulkadir
- Stj. Av. Buse Bilge Köse
- Stj. Av. İlaya Karasu

**ANAYASA MAHKEMESİNİN 15.09.2025-21.09.2025 TARİHLERİ ARASINDA RESMİ
GAZETEDE ve İNTERNET SİTESİNDE YAYIMLADIĞI BİREYSEL BAŞVURU KARARLARI ÖZET
BÜLTENİ**

SABRİ BULUT BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2020/894

Karar Tarihi: 15/4/2025

Başvuru; birleştirilen hizmet süreleri üzerinden emeklilik aylığı bağlananlara emekli ikramiyesi ödenebilmesi için kamudaki görevin kıdem tazminatına hak kazanma şartlarına uygun olarak sona ermesi koşulunun aranması nedeniyle mülkiyet hakkıyla bağlantılı olarak ayrımcılık yasağının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu, gelir uzmanı olarak görev yapmaktayken 672 sayılı OHAL KHK'sı ile kamu görevinden çıkarılmıştır. Bunun üzerine SGK'ya başvurarak yalnızca memuriyet hizmetlerinin esas alınması suretiyle emeklilik talebinde bulunmuş, emeklilik işlemleri yapılmış ancak kendisine emekli ikramiyesi ödenmemiştir.

Başvurucu, emekli ikramiyesi ödenmemesi işlemine karşı Ankara 14. İdare Mahkemesinde dava açmıştır. Mahkeme, başvurucunun hizmet sürelerinin birleştirilerek aylık bağlandığını, Emekli Sandığına tabi sürelerin tek başına yeterli olmadığını ve OHAL KHK'sı ile görevden çıkarıldığı için 1475 sayılı Kanun'un 14. maddesi uyarınca emekli ikramiyesi ödenemeyeceğini belirterek davayı reddetmiştir. İstinaf başvurusu da Ankara Bölge İdare Mahkemesi tarafından kesin olarak reddedilmiştir.

Başvurucu, savunma alınmadan görevine son verildiğini, hizmet birleştirmesinin zorunlu olmamasına rağmen yapıldığını, bu nedenle emekli ikramiyesi ödenmemesinin hukuka aykırı olduğunu ileri sürerek mülkiyet hakkının, adil yargılanma hakkının ve eşitlik ilkesinin ihlal edildiğini iddia etmiştir.

Anayasa Mahkemesi, başvuruyu mülkiyet hakkı ve ayrımcılık yasağı kapsamında incelemiştir. Daha önce Fikret Aslan kararında ortaya konulan ilkeler hatırlatılarak, yalnızca Emekli Sandığına tabi süresi emeklilik için yeterli olanlara KHK ile ihraç edilmiş olsalar dahi emekli ikramiyesi ödenirken, hizmet süreleri birleştirilerek emeklilik hakkı elde edenlere bu hakkın tanınmamasının orantısız bir farklılık yarattığı belirtilmiştir.

Sonuç olarak Anayasa Mahkemesi, başvurucuya emekli ikramiyesi ödenmemesi nedeniyle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkıyla

bağlantılı olarak Anayasa'nın 10. maddesindeki ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine karar vermiştir.

SONGÜL KÖSE BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2022/78183

Karar Tarihi: 27/5/2025

Başvuru; gözaltı ile tutuklamanın hukuki olmaması, gözaltının makul süreyi aşması, soruşturma konusu suçla ilgili olarak bilgilendirilmeme ve soruşturma dosyasına erişimin kısıtlanması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu, 3/6/2022 tarihinde silahlı terör örgütüne üye olma suçlamasıyla gözaltına alınmış ve 10/6/2022 tarihinde İstanbul 8. Sulh Ceza Hâkimliğinin kararıyla tutuklanmıştır. Tutuklama kararına yaptığı itiraz reddedilmiş, 1/9/2022 tarihli iddianame ile hakkında dava açılmıştır. Başvurucu, 15/12/2022 tarihinde tahliye edilmiş ve 5/2/2024 tarihinde beraatine karar verilmiştir.

Başvurucu, gözaltı süresinin hukuka aykırı ve makul süreyi aştığını, tutuklamanın hukuki olmadığını, suç isnadının bildirilmediğini ve soruşturma dosyasına erişimin kısıtlandığını ileri sürmüştür. Anayasa Mahkemesi, gözaltı süresine ve tutuklamanın hukukiliğine ilişkin iddialar yönünden 5271 sayılı CMK'nın 141. maddesi uyarınca tazminat davası yolunun etkili bir başvuru yolu olduğunu, bu yol tüketilmeden bireysel başvuru yapılamayacağını belirterek bu kısımları kabul edilemez bulmuştur.

Öte yandan suç isnadının bildirilmediği iddiası yönünden de CMK'nın 141. maddesinde düzenlenen tazminat davası yolunun etkili olduğu ifade edilmiş ve bu şikâyet de kabul edilemez bulunmuştur.

Buna karşılık soruşturma dosyasına erişimin kısıtlanması yönünden başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmiştir. Mahkeme, kısıtlama kararında soruşturmanın amacının tehlikeye düşeceğine dair somut bir gerekçe ortaya konulmadığını, bu nedenle başvurunun kendisine yöneltilen suçlamalara karşı etkili şekilde itiraz imkânından yoksun bırakıldığını tespit etmiştir.

Sonuç olarak Anayasa Mahkemesi, başvurunun kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı kapsamında Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının ihlal edildiğine karar vermiştir.

KAMİLE KANDAL VE KIYASETTİN CÜHEYLAN BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2022/82341

Karar Tarihi: 27/5/2025

Başvuru; gözaltı ile tutuklamanın hukuki olmaması, gözaltı süresinin makul olmaması ve soruşturma dosyasına erişimin kısıtlanması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucular, 3/6/2022 tarihinde PKK/KCK üyeliği şüphesiyle gözaltına alınmış, 10/6/2022 tarihinde İstanbul 8. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından tutuklanmış ve bu karara yaptıkları itiraz reddedilmiştir. Soruşturma aşamasında CMK'nın 153. maddesi uyarınca dosyaya erişim kısıtlanmış, 1/9/2022 tarihli iddianame ile haklarında kamu davası açılmış, farklı tarihlerde tahliye edilmiş ve 5/2/2024 tarihinde beraatlerine karar verilmiş, bu karar 12/3/2024 tarihinde kesinleşmiştir.

Başvurucuların gözaltının hukuki olmadığı, makul süreyi aştığı, tutuklamanın hukuki olmadığı ve siyasi amaç taşıdığı yönündeki iddiaları, CMK'nın 141. maddesinde öngörülen tazminat davası yolunun tüketilmemesi nedeniyle kabul edilemez bulunmuştur.

Buna karşılık dosyaya erişimin kısıtlanması yönündeki şikâyet kabul edilebilir bulunmuş; kısıtlama kararında soruşturmanın amacının tehlikeye düşeceğine ilişkin somut gerekçe ortaya konulmadığı, bu nedenle başvurucuların tutuklamayı etkili biçimde tartışma imkânından yoksun bırakıldıkları tespit edilmiştir.

Sonuç olarak Anayasa Mahkemesi, Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasında güvence altına alınan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

BİLAL YILDIZ VE VEYSİ YILDIZ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2022/89299

Karar Tarihi: 27/5/2025

Başvuru; gözaltı ile tutuklamanın hukuki olmaması, gözaltı süresinin makul olmaması, soruşturma dosyasına erişimin kısıtlanması ve soruşturma konusu suçla ilgili olarak bilgilendirme yapılmaması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının, gözaltı ve tutuklama tedbirinin uygulandığı süreçlerde kamu görevlilerinin kötü muamelesine maruz bırakılma nedeniyle de kötü muamele yasağının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

Başvurucular, 3/6/2022 tarihinde PKK/KCK üyesi olma şüphesiyle gözaltına alınmış, 10/6/2022 tarihinde İstanbul 8. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından tutuklanmış ve bu karara yaptıkları itiraz 22/6/2022 tarihinde İstanbul 42. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından reddedilmiştir. Tutuklama kararını 2/9/2022 tarihinde öğrenen başvurucular hakkında soruşturma kapsamında CMK'nın 153. maddesi uyarınca dosyaya erişim kısıtlanmış, yapılan itiraz hakkında karar verilmemiştir. 1/9/2022 tarihli iddianame ile kamu davası açılmış, başvurucular farklı tarihlerde tahliye edilmiş, 5/2/2024 tarihinde beraat kararı verilmiş ve karar kesinleşmiştir.

Başvurucular, gözaltı süresinin hukuka aykırı olduğunu ve makul süreyi aştığını ileri sürmüşlerdir. Ancak Anayasa Mahkemesi, CMK'nın 141. maddesi kapsamında tazminat davası açma yolunun etkili bir başvuru yolu olduğunu ve tüketilmeden bireysel başvuru yapılamayacağını belirlemiş, bu iddiaları kabul edilemez bulmuştur.

Başvurucular, tutuklamanın hukuki olmadığını, gerekçesiz olduğunu ve siyasi amaç taşıdığını iddia etmişlerdir. Ancak Mahkeme, beraat kararının ardından CMK'nın 141. maddesi uyarınca tazminat davası açma yolunun mevcut olduğunu vurgulamış, bu iddiaları da başvuru yolları tüketilmediği gerekçesiyle kabul edilemez bulmuştur.

Buna karşılık soruşturma dosyasına erişimin kısıtlanması iddiası kabul edilebilir bulunmuştur. Mahkeme, kısıtlama kararında soruşturmanın amacının nasıl tehlikeye düşeceğine dair somut gerekçeler ortaya konulmadığını, bu nedenle başvurucuların tutuklamayı etkili şekilde tartışma imkânından yoksun bırakıldığını tespit etmiştir.

Sonuç olarak, Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası kapsamında kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

AYFER GÜNDOĞAN VE DİĞERLERİ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2020/12751

Karar Tarihi: 22/1/2025

Başvuru, ölüm nedeniyle uğranılan zararların tazmini istemiyle açılan tam yargı davasının süre aşımı gerekçesiyle reddedilmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucuların murisi A.G., Balıkesirspor altyapı sporcusuyken 6/9/2013'te Ali Hikmet Paşa Tesislerinde seyyar kale direğinin devrilmesi sonucu yaralanmış, 11/9/2013'te vefat etmiştir. Olay üzerine yürütülen ceza soruşturması ve yargılamasında çeşitli bilirkişi raporları alınmış; tesiste fiilen sorumlu S.İ. asli, Destek Hizmetleri Müdürü C.A. tali, ölen A.G. de asli kusurlu kabul edilmiştir. S.İ. hakkında 21/2/2017'de HAGB ile 1 yıl 8 ay hapis kararı verilmiş, istinaf 5/7/2018'de reddedilmiştir.

Aile, önce 2/1/2019'da Asliye Hukuk'ta Belediye ve kulüp aleyhine tazminat davası açmış; mahkeme görev yönünden görevsizlik vermiştir. Bunun üzerine 23/9/2019'da Balıkesir 2. İdare Mahkemesi'nde tam yargı davası açılmış; mahkeme, 2577 sayılı Kanun m.13'e dayanarak, idarenin kusurunun 1/10/2014 tarihli bilirkişi raporunun 23/12/2014'te tebliğiyle öğrenildiğini, bu tarihten itibaren 1 yıl içinde başvuru yapılmadığını belirterek 3/10/2019'da süre aşımından davayı reddetmiştir. İstinaf 9/1/2020'de reddedilmiştir.

Başvurucular Anayasa Mahkemesi'ne 27/2/2020'de başvurmuş; davanın süre aşımından reddinin mahkemeye erişim hakkını ihlal ettiğini, "eylemin idariliğinin" ceza davası ve diğer süreçlerin kesinleşmesiyle anlaşılabilirliğini, Danıştay'ın yerleşik içtihatlarının da bu yönde olduğunu ileri sürmüştür. Bakanlık'tan bilgi amaçlı görüş istenmiştir.

AYM, mahkemeye erişim hakkı iddiasını kabul edilebilir bulmuştur. Müdahalenin kanuni dayanağı ve meşru amacı (idari istikrar) olsa da ölçülülük bakımından, olayda birbiriyle çelişen birden fazla bilirkişi raporu bulunduğunu, "idarenin kusurunun öğrenilmesi" anının ceza yargılaması ve diğer yargısal süreçlerin seyrine göre belirlenebileceğine dair Danıştay kararları bulunduğunu, başvurucuların bu argümanlarının derece mahkemelerince tartışılmadığını tespit etmiştir.

İdare Mahkemesi'nin dava süresini, 23/12/2014'te tebliğ edilen ilk bilirkişi raporuna katı şekilde bağlayıp davayı süre aşımından reddetmesi; olayın karmaşık yapısı, farklı kusur dağılımları ve "idariliğin" ceza yargılamasıyla netleşebileceğine dair yüksek yargı

içtihatları ışığında, mahkemeye erişim hakkını aşırı derecede zorlaştıran ölçüsüz bir yorum olarak değerlendirilmiştir.

Sonuç olarak Anayasa Mahkemesi, Anayasa'nın 36. maddesi kapsamındaki mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

NİYAZİ KILIÇ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2020/25944

Karar Tarihi: 22/1/2025

Başvuru, denetçi belgesine konulan takyidatın kaldırılması talebinin reddi nedeniyle özel hayata saygı hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu mühendis olup kamu görevinden çıkarılmıştır. Kamu kurumlarında çalışması mümkün olmayan başvurucu, özel sektörde faaliyet gösterebilmek için gerekli olan denetçi belgesine konulan takyidatın kaldırılmasını talep etmiştir. Ancak bu talep, FETÖ/PDY ile irtibat ve iltisak gerekçesiyle kamu görevinden çıkarıldığına dayanılarak reddedilmiştir.

Başvurucu, bu işlemin iptali talebiyle açtığı davada İdare Mahkemesi tarafından talebin kabulüne karar verilmişse de Bölge İdare Mahkemesi kararı kaldırarak davayı reddetmiştir. Nihai karar 25/2/2020 tarihinde verilmiş, başvurucu da COVID-19 sebebiyle sürelerin durmasına ilişkin düzenlemeden yararlanarak 14/7/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

Anayasa Mahkemesi, mesleki hayata yönelik müdahalelerin özel hayata saygı hakkı kapsamında değerlendirilebilmesi için kişinin sosyal ve mesleki ilişkilerini, kişisel ve mesleki itibarını ciddi biçimde etkilemesi gerektiğini belirtmiştir. Somut olayda, denetçi belgesinin reddi başvurusunun mesleki faaliyetlerini sürdürmesini engellemiş, sosyal ve mesleki itibarını etkilemiştir. Bu nedenle özel hayata saygı hakkının uygulanabilir olduğu kabul edilmiştir.

Mahkeme, yapı denetim hizmetinin bir kamu hizmeti olduğunda tereddüt bulunmadığını, ancak bu hizmetin Anayasa'nın 128. maddesi anlamında genel idare esaslarına göre yürütülmesi zorunlu bir kamu görevi olmadığını vurgulamıştır. Buna rağmen derece mahkemelerinin, 672 sayılı KHK'nın "kamu hizmetinde dolaylı olarak görevlendirilemez" hükmünü geniş ve öngörülemez biçimde yorumladıkları, herhangi

bir somut değerlendirme yapmaksızın başvurucunun talebini reddettikleri görülmüştür.

Sonuç olarak, müdahalenin şekli anlamda kanuna dayandığı ancak kanunilik ölçütünü maddi anlamda karşılamadığı, yani öngörülebilirlik ve keyfiliği önleme açısından yetersiz olduğu tespit edilmiştir. Bu nedenle Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

MTY DELTA DENİZCİLİK İÇ VE DIŞ TİCARET A.Ş. BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2020/31683

Karar Tarihi: 15/1/2025

Başvuru, aleyhe kanunun geçmişe uygulanması yasağına aykırı olarak idari para cezası uygulanması nedeniyle suçta ve cezada kanunilik ilkesinin ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu Şirket, Delta Arsa ve Bina Geliştirme Tic. A.Ş. adıyla faaliyet göstermekteyken 12/11/2015 tarihli ve 8945 sayılı Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi'nde (Sicil Gazetesi) verdiği ilan doğrultusunda adını MTY Delta Denizcilik İç ve Dış Ticaret A.Ş. olarak değiştirmiştir.

Başvurucunun unvan değişikliği için yapmış olduğu Ticaret Sicil Gazetesinde yayınlanan başvuruda Şirketin 6/11/2015 tarihinde yaptığı olağanüstü genel kurul toplantısında alınan kararlara yer verilmiş, "Sermaye ve Paylar" başlığı altında şirketin sahip olduğu 25.000.000 TL'lik Şirket sermayesinin 1 kuruş itibari değerinde pay sahiplerinden birinin Mehmet Turgut Yılmaz, birinin de onun eşi C.Y. olduğu belirtilmiştir. C.Y. 'nin Alman vatandaşı olduğu tespit edilmiştir.

MEB'e bağlı Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürlüğü 8/2/2007 tarih, 5580 sayılı kanunun 3. madde 12. fıkrası uyarınca, özel hukuk tüzel kişileri veya özel hukuk hükümlerine göre yönetilen tüzel kişiler tarafından açılan özel öğretim kurumlarının kurucuları arasında yabancı uyruklu gerçek veya tüzel kişilerin bulunamayacağına dair kuralı ihlal ettiği gerekçesiyle başvuru Şirket hakkında 51.168 TL idari para cezası vermiştir.

Başvurucu, idari para cezasının ortadan kaldırılması için İstanbul Anadolu 1. Sulh Ceza Hâkimliğine başvurmuştur. Hâkimlik, yaptırımın hukuka uygun olduğu gerekçesiyle başvuru iptal başvurusunu reddetmiştir. Başvurucu anılan karara itiraz etmiş İstanbul Anadolu 1. Sulh Ceza Hâkimliği 21/9/2020 tarihinde başvuru iptal başvurusunu reddetmiştir.

kesin olmak üzere reddetmiştir.Başvurucu, nihai kararı 28/9/2020 tarihinde öğrendikten sonra 29/9/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

Başvurucu, kabahati düzenleyen Kanun maddesinin yürürlüğe girdiği 9/12/2016 tarihinden önce gerçekleşen eyleme yönelik olarak cezalandırılması nedeniyle suçta ve cezada kanunilik ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

Anayasa Mahkemesi Anayasa'nın 38. maddesinde düzenlenen suçta ve cezada kanunilik ilkesinin kabahatler yönünden de geçerli olup olmadığını incelediği başvurularında suçta ve cezada kanunilik ilkesinin kabahatler yönünden de geçerli olduğu ve başvuruların kabul edilebilir olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Mahkeme daha önce somut olayı kanunilik ilkesi çerçevesinde değerlendirmiş ve somut olayda yabancı uyruklu gerçek kişi ortaklığı bulunması eyleminin buna ilişkin kabahati düzenleyen kanun maddesindeki fıkranın yürürlüğe girdiği 9/12/2016 tarihinden önce işlendiği ve sonra da devam ettiği açıktır. Bu nedenle önceden var olan ve fıkranın yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla devam eden kurucularında yabancı uyruklu ortak bulundurma eylemi yönünden de bu fıkraya dayalı olarak doğrudan idari para cezası uygulanması meselesinin genel hükümlere göre ve hukuk devleti ilkesi ışığında çözümlenmiştir.

Sonuç olarak başvurucunun yabancı uyruklu ortak bulundurmaya ilişkin eylemi yönünden eylem tarihinde cezai nitelikte bir hüküm bulunmadığı hâlde sonradan yürürlüğe giren ve cezai nitelikte aleyhe kanunun Müdürlük tarafından geçmişe uygulanması nedeniyle Anayasa'nın 38. maddesinde düzenlenen suçta ve cezada kanunilik ilkesinin ihlal edildiğine karar verilmiştir.

HAYRETTİN KAYAHAN TANGÖR VE NESLİŞAH TANGÖR BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2020/11324

Karar Tarihi: 6/2/2025

Başvuru; makam ve görev tazminatı alacaklarının geçmişe dönük olarak dul aylığına eklenerek ödenmesi için açılan davanın süre aşımından reddedilmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakkının; yargılamanın uzun sürmesi nedeniyle de makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

S.T ölen eşinden dolayı SGK'dan dul aylığı almaktadır. S.T 29/6/2009 tarihli dilekçesi ile ölen eşinin 1982-1989 tarihleri arasında Çanakkale Ayvacık Belde Başkanı olarak görev yaptığından bahisle parasal haklarının 5393 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 13/7/2005 tarihinden itibaren geçmişe dönük olarak ödenmesi istemiyle SGK'ya başvurmuştur. SGK verdiği yanıtta 1/10/2008 tarihinden itibaren makam ve buna bağlı olarak görev tazminatının dul aylığının eklenerek ödendiğini bildirmiştir.

S.T, SGK'nın işleminin iptali ile 13/07/2005 tarihinden itibaren ödenmeyen parasal hakların geçmişe dönük olarak yasal faiziyle birlikte ödenmesi talebiyle Ankara 4. İdare Mahkemesinde 27/7/2009 tarihinde iptal davası açmıştır.

İdare Mahkemesi 5/1/2010 tarihinde davanın süre aşımı nedeniyle reddine karar vermiştir. Mahkeme, kararda davacıya ancak idari başvurunun yapıldığı 29/6/2009 tarihinden geriye doğru altmış günlük süreden itibaren hak ettiği parasal hakların ödenmesinin mümkün olduğunu belirtmiştir. S.T. İdare Mahkemesi kararını temyiz etmiştir. Danıştay 11. Dairesi (Daire) 2/11/2010 tarihinde İdare Mahkemesi kararının onanmasına oyçokluğuyla karar vermiştir.

S.T. bu karara karşı karar düzeltme başvurusunda bulunmuştur. Daire, karar düzeltme istemini kabul etmiş; 1/11/2013 tarihinde onama kararını kaldırarak İdare Mahkemesi kararının bozulmasına karar vermiş, dava açma süresinin 2577 sayılı Kanun'un 7. ve 10. maddelerinin göz önüne alınarak belirlenmesi gerektiğini, 2577 sayılı Kanun'un 11. maddesinin olayda uygulanma kabiliyeti olmadığını açıklamıştır. S.T. 13/7/2013 tarihinde vefat etmiş, başvuru mirasçı sıfatıyla devam etmek istediklerini İdare Mahkemesine bildirmiştir.

İdare Mahkemesi bozma kararı sonrasında 24/10/2014 tarihinde dava konusu işlemin iptaline oyçokluğuyla karar vermiştir. SGK 24/10/2014 tarihli iptal kararının bozulması

istemiyle temyize başvurmuştur. Daire, 18/5/2016 tarihinde iptal kararının bozulmasına oyçokluğuyla karar vermiştir.

Başvurucular, bozma kararına karşı karar düzeltme yoluna başvurmuştur. Karar düzeltme talebini Daire 22/3/2018 tarihinde reddetmiştir. Bozma kararına uyan İdare Mahkemesi 9/8/2018 tarihinde yeniden davanın süre aşımından reddine karar vermiştir. Başvurucular, kararı temyiz etmiştir. Bu arada 13/9/2018 tarihli ve 2018/31 sayılı kararıyla Danıştay 11. Dairesinin kapatılması ile temyiz istemini Danıştay 12. Dairesi incelemiştir. Danıştay 12. Dairesi 20/12/2018 tarihinde İdare Mahkemesi kararının onanmasına oyçokluğuyla karar vermiştir.

Karara muhalif kalan üyenin karar düzeltme istemi de 12. Daire tarafından 24/9/2019 tarihinde oyçokluğuyla reddedilmiştir. Karara muhalif kalan üye somut olayda süre aşımı olmadığı yönünde görüş açıklamıştır. Başvurucular 27/3/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

Başvurucular, yargılamanın makul sürede sonuçlanmadığını belirterek adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ve parasal hakların geçmişe dönük olarak ödenmesi istemiyle yaptıkları başvurunun reddine yönelik işlemin iptali istemiyle açılan davanın süre aşımından reddedilmesi nedeniyle mahkemeye erişim hakları ile mülkiyet haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

Anayasa Mahkemesi, başvurucuların açtığı davanın süre aşımından reddedilmiş olması nedeniyle öne sürdükleri iddiaların mahkemeye erişim hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği sonucuna ulaşmıştır.

Danıştay da benzer nitelikteki birçok uyuşmazlıkta başvurunun 2577 sayılı Kanun'un 11. maddesi kapsamında olduğunu esas alarak değerlendirmelerde bulunmuş ve uyuşmazlıkları anılan madde kapsamında çözümlenmiştir. Ancak somut olayda, söz konusu içtihat çizgisi ile uyumlu bir değerlendirme yapılmadığı ve davaya konu uyuşmazlığın bu bağlamda ele alınmadığı görülmektedir.

Dolayısıyla, mahkeme kararlarında mevcut içtihattan sapma yönünde herhangi bir açıklama içermemesi nedeniyle başvurucuların mahkemeye erişim haklarına yapılan müdahalenin somut olayın koşulları itibarıyla başvurucular üzerinde şahsi olarak aşırı bir külfet doğurduğu, bu sebeple söz konusu müdahalenin ölçüsüz olduğu sonucuna varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan

adil yargılanma hakkı kapsamındaki mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

MEHMET UZDU BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2020/6111

Karar Tarihi: 16/4/2025

Başvuru; birleştirilen hizmet süreleri üzerinden emeklilik aylığı bağlananlara emekli ikramiyesi ödenebilmesi için kamudaki görevin kıdem tazminatına hak kazanma şartlarına uygun olarak sona ermesi koşulunun aranması nedeniyle mülkiyet hakkıyla bağlantılı olarak ayrımcılık yasağının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu, veri hazırlama ve işletmeni olarak görev yapmakta iken 1/9/2016 tarihli ve 672 sayılı KHK kapsamında kamu görevinden çıkarılmıştır. Başvurucu 24/5/2017 SGK'ya emeklilik müracaatında bulunmuştur. SGK tarafından emeklilik işlemleri gerçekleştirilmiş, emeklilik aylığı bağlanmış fakat emeklilik ikramiyesi ödenmemiştir.

Başvurucu, emeklilik ikramiyesi ödenmesi için SGK'ya başvurmuş ancak SGK'nın cevap vermemesi üzerine emekli ikramiyesinin yasal faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle 7/9/2017 tarihinde SGK Başkanlığı aleyhine dava açmıştır.

Ankara 10. İdare Mahkemesi (Mahkeme) 29/3/2018 tarihinde davanın reddine karar vermiştir. Mahkeme gerekçeli kararında, başvurucunun 21 yıl hizmetinin bulunduğunu, 25 yılını tamamlamadığını, Emekli Sandığına tabi olarak geçen hizmet süresinin aylık bağlamaya tek başına yeterli olmaması nedeniyle hukuka aykırılık bulunmadığını belirtmiştir.

Başvurucu, karara karşı istinaf kanun yoluna başvurmuştur. Ankara Bölge İdare Mahkemesi 11. İdare Dava Dairesi 3/12/2019 tarihinde istinaf başvurusunun reddine kesin olarak karar vermiştir. Nihai karar 14/1/2020 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir. Başvurucu 7/2/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

Başvurucu; farklı sosyal güvenlik kurumlarına tabi hizmet süreleri birleştirilmek suretiyle geçen hizmet süresi için emekli aylığı bağlandığı halde emekli ikramiyesi

verilmemesinin hukuka aykırı olduğunu, bunun eşitliğe aykırılık teşkil ettiğini belirterek mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

Somut olayda Emekli Sandığına bağlı olarak geçen hizmet süresinin tek başına yeterli olması hâlinde görevin ne şekilde sona erdiğine bakılmadan emekli ikramiyesi ödeneceği hâlde hizmet süresinin tek başına emekliliğe yeterli olmaması durumunda kıdem tazminatına hak kazanma şartlarına uygun olarak hizmetin sona ermiş olma koşulunun arandığı görülmektedir. Başvurucuya orantısız külfet yüklenmesi nedeniyle mülkiyet hakkıyla bağlantılı olarak ayrımcılık yasağının ihlal edildiği anlaşılmaktadır.

Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkıyla bağlantılı olarak Anayasa'nın 10. maddesinde güvence altına alınan ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine karar verilmesi gerektiği hükmü verilmiştir.

F.A. BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2021/5835

Karar Tarihi: 14/5/2025

Başvuru, haftalık telefon görüşmelerinin dinlenerek kayıt altına alınması, bu telefon görüşmelerinin birden fazla numarayla yapılamaması ve görüntülü görüşme imkânından faydalandırılmaması nedeniyle haberleşme hürriyetinin, kayıtlı olduğu üniversite bölümüne ait ders kitaplarının 24 saat sonra teslim edilmesi nedeniyle eğitim hakkının, koronavirüs (COVID-19) salgınına yönelik tedbirler kapsamında ceza infaz kurumundaki görüşlerin kısıtlanması nedeniyle özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu başvuru tarihinde FETÖ/PDY örgütüne üye olma suçundan Silivri 7 No.lu L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak bulunmaktadır. Başvurucu haftalık telefon görüşmelerinin birden fazla numarayla yapılabilmesi, görüşmelerinin kayıt altına alınmaması, görüntülü görüşme imkanından yararlanabilmesi ve COVID-19 sebebiyle yapılamayan görüşmelerin yaptırılması, kayıtlı olduğu eğitim kurumunun ders kitaplarının denetimsiz olarak tarafına teslim edilmesi için infaz kurumuna farklı tarihlerde başvuru yapmıştır. Başvurulara bir cevap verilmemiştir.

Başvurucu 26/11/2020 tarihinde Silivri 2. İnfaz Hakimliğine başvurmuştur. İnfaz Hakimliği 3/12/2020 tarihinde başvuruyu reddetmiştir. Başvurucu, İnfaz Hâkimliğinin kararına karşı 14/12/2020 tarihinde Silivri Ağır Ceza Mahkemesine itirazda bulunmuştur. Ağır Ceza Mahkemesi kararın usule ve kanuna uygun olduğu gerekçesiyle 18/12/2020 tarihinde itirazı reddetmiştir. Başvurucu, nihai hükmü 1/1/2021 tarihinde öğrendikten sonra 25/1/2021 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

Başvurucu; görüşlerin kısıtlanmasının kanunla yapılabileceğini bu nedenle özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının, kurum dışı telefon görüşmelerinin dinlenerek kaydedilmesi, haftalık telefon görüşmesinin birden fazla numara ile yapılamaması ve görüntülü görüşme talebinin reddedilmesi nedeniyle haberleşme hürriyetinin, mevzuat gereği ders kitaplarının denetime tabi tutulmadan teslim edilmesi gerektiğini bu nedenle eğitim hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

Özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddiada, somut olayda ziyaret hakkının idare tarafından kısıtlanmasına imkân veren açık bir düzenleme bulunmamasına rağmen söz konusu tedbirin uygulandığı görüldüğünden, Yunus Bulut kararında varılan sonuçtan ayrılmayı gerektiren bir durum olmadığı, müdahalenin kanuni temelini bulunmadığı değerlendirilmiş bu nedenle özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

Haberleşme hürriyetinin ihlal edildiğine ilişkin iddiada; somut olayda kaydedilen telefon görüşmelerinin ne kadar süreyle sistemde tutulacağı, bunların üçüncü kişilerin erişimine ve kullanımına hangi şartlarda açılacağı, ceza infaz kurumu tarafından hangi mercilerle paylaşılacağı ile kişisel verilerin ve mahremiyetin nasıl korunacağı hususlarında açık bir düzenlemenin mevcut olmadığı bu nedenle haberleşme hürriyetinin ihlal edildiğine karar verilmiştir.

NEŞET SAKARYA BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2021/21545

Karar Tarihi: 16/4/2025

Başvuru, ceza infaz kurumunun koşulları ve özellikle kalabalık odada tutulma nedeniyle kötü muamele yasağının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu silahlı terör örgütüne üye olmaktan 13/2/2021 tarihinde aynı gerekçeyle Bolvadin T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak bulunmaktadır. Başvurucu Ceza İnfaz Kurumuna, 14 kişilik koğuşlarda 25 kişi barındırıldığından dolayı yerde yatmak zorunda kaldığından, sıcak suya erişim ve kişisel ihtiyaçların giderilmesinde aksaklık yaşanmakta, yatakların yerde olması sebebiyle hareket alanı kısıtlanmaktadır Ceza İnfaz Kurumu; COVID-19 pandemisi sebebiyle yedi koğuşun karantina koğuşu olarak belirlendiği, bu sebeple koğuş kapasitelerinin artırılmasının kaçınılmaz olduğu gerekçeleriyle reddedilmiştir.

Başvurucu 11/1/2021 tarihinde Karşıyaka 1. İnfaz Hâkimliğine şikâyetle bulunmuştur. Hâkimlik, Ceza İnfaz Kurumunda yeterli alan sağlanması gerektiği, kimsenin yerde yatmak zorunda bırakılamayacağı gerekçeleriyle başvuruyu kabul etmiş; Ceza İnfaz Kurumunun kararını 14/1/2021 tarihli kararıyla iptal etmiştir. Cumhuriyet savcısı karara itiraz etmiş, Karşıya 1. Ağır Ceza Mahkemesi (Mahkeme) kararın kaldırılmasına ve Ceza İnfaz Kurumunun kararın onanmasına kesin olarak 29/1/2021 tarihinde karar vermiştir. Nihai karar başvurucuya 3/3/2021 tarihinde tebliğ edilmiş, başvurucu 26/3/2021 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

Başvurucu, barındırıldığı koğuşun çok kalabalık olması nedeniyle asgari yaşam ve hijyen koşullarının sağlanamadığını ileri sürmüştür.

Ceza infaz kurumlarındaki aşırı kalabalıklaşma ve buna bağlı oluşan kişisel alan eksikliğine ilişkin şikâyetlerin incelenmesinde dikkate alınacak temel ilkeler Levent Cantekin kararında ortaya konmuştur. Başvurucu, şikâyetçi olduğu Ceza İnfaz Kurumunda 22/1/2020-13/2/2021 tarihleri arasında barındırılmıştır. Başvurucuya sağlanması gereken asgari kişisel alanın toplam 1 yıl 21 gün boyunca 3 m²'nin altında olduğu görülmüştür. Asgari kişisel yaşam alanındaki bu azalma kendi başına tutulma koşullarının kötü muamele yasağını ihlal ettiği yönünde güçlü bir karine oluşturmaktadır.

Sonuç olarak başvurucunun tutulma koşulları, başvurucuyu özgürlüğünden yoksun kalmanın doğasında olan kaçınılmaz acı düzeyinin ötesinde zorluklarla karşı karşıya bırakmış; dolayısıyla kötü muamele yasağı ihlal edilmiş bu nedenle Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan kötü muamele yasağının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

SEYİT ALİ GEDİK BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2021/16890

Karar Tarihi: 30/4/2025

Başvuru, kişisel verilerin hukuka aykırı şekilde ele geçirildiğine yönelik şikâyet üzerine başlatılan soruşturmanın devletin pozitif yükümlülüklerine uygun yürütülmemesi nedeniyle kişisel verilerin korunmasını isteme hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir. Başvurucu, Millî Savunma Bakanlığı Askeri Fabrikalar Genel Müdürlüğü bünyesinde sivil memur olarak görev yapmaktadır. Bu kapsamda başvuru 2018 yılına kadar maaş mutemedi sıfatıyla çalışmış ve aynı zamanda sendika işyeri temsilciliği yapmıştır. Başvurucu 22/5/2018 tarihinde Elektrooptik Sistemler Ana Bakım Fabrika Müdürlüğü emrine atanmıştır.

Başvurucu, atama işleminden önce çalıştığı birimin müdürü A.O.'nun sendikal faaliyetlerdeki fikir ayrılıklarından dolayı kendisine yönelik psikolojik taciz oluşturan eylemlerde bulunduğunu iddia ederek A.O. 'ya karşı 20/6/2019 tarihinde Ankara 27. Asliye Hukuk Mahkemesinde manevi tazminat davası açmıştır. Davalı A.O., Asliye Hukuk Mahkemesine sunduğu 6/9/2019 tarihli savunma dilekçesinde; başvurucunun sendikaya giriş üyelik formunu, başvurucunun sendika temsilcisi olarak katıldığı bazı toplantılara ilişkin tutanakları, başvurucuya ait atama ve görevlendirmelere ilişkin itiraz dilekçelerini, ilgili fabrikanın işleyişine ve kuvvet komutanlığının genel emirlerine ilişkin birtakım belgeleri savunma dilekçesine ekleyerek dava dosyasına sunmuştur.

Başvurucu, görev yaptığı Müdürlüğe 24/3/2016 tarihli ve 6698 sayılı KVKK'nun 13. maddesi kapsamında 13/9/2019 tarihinde yazılı şekilde başvurmuş ve davalı A.O. sunulan belgelerin üçüncü kişilerce ne şekilde temin edildiği konusunda bilgi talep etmiştir. 26/9/2019 tarihinde verilen cevapta, başvurucuya ait herhangi bir evrakın Müdürlük tarafından bir yargı merciine gönderilmediği belirtilmiştir.

Başvurucu, kişisel verilerinin davalı A.O. tarafından hukuka aykırı şekilde kaydedildiğini ve kullanıldığını iddia ederek 18/5/2020 tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunmuştur. Başsavcılık, kişisel verileri hukuka aykırı olarak ele geçirme veya yayma suçu kapsamında başlattığı soruşturma neticesinde 23/9/2020 tarihinde KYOK vermiştir.

Anılan karara karşı başvuru 31/1/2021 tarihinde Ankara 8. Sulh Ceza Hakimliğine itiraz etmiş, Ankara 8. Sulh Ceza Hâkimliği, Başsavcılıkça verilen kararın dayandığı gerekçelerin usule ve kanuna uygun olduğu gerekçesiyle 18/3/2021 tarihinde itirazın reddine kesin olarak karar vermiştir. Nihai karar 26/3/2021 tarihinde başvuru tarafından öğrenilmiştir.

Başvurucu; 6698 sayılı Kanun hükümlerine göre özel nitelikli kişisel veri mahiyetinde olan bilgi ve belgelerin şüpheli tarafından ele geçirilerek KVKK ihlal edildiği, soruşturmanın eksik yürütüldüğünü, Ulusal ve uluslararası düzenlemelere aykırı şekilde kişisel verilerinin korunmadığını, şüphelinin eylemine üstünlük tanındığını ve tüm bu nedenlerle etkili soruşturma yapma yükümlülüğünün yerine getirilmediğini belirterek adil yargılanma, özel hayata saygı, kişisel verilerin korunmasını isteme, mahkemeye erişim hakları ile eşitlik ilkesinin ihlal edildiğini iddia etmiştir.

Başsavcılık, ilgili belgelerin savunma hakkını aşacak şekilde dava dosyasına sunulmasına ilişkin eylemlerin başvuru sahibinin temel haklarının korunması konusundaki haklı beklentisine aykırı olacak biçimde yorumlayarak yeterli bir gerekçe ortaya koyamamıştır.

Söz konusu belgelerin şüpheli A.O. tarafından ne suretle ele geçirildiği ve ne kadar süredir tutulduğu hususlarının araştırılmaması, şüphelinin ifadesinin alınması konusunda başvuru sahibinin taleplerinin karşılanmaması soruşturmanın açıklığını temin etmemekte; soruşturma sürecinde başvuru sahibinin usule ilişkin güvencelerden yeterli şekilde yararlandırılmadığını göstermektedir.

Somut başvuruya konu olan süreçte verilen kararların başvuru sahibinin kişisel verilerin korunmasını isteme hakkının içerdiği güvenceleri koruyacak şekilde ilgili ve yeterli gerekçe içermediği değerlendirilmiştir. Sonuç olarak kamusal makamlarca üstlenilmesi gereken pozitif yükümlülüğün gerektirdiği şartların somut olayda yerine getirilmediği anlaşıldığından Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan kişisel verilerin korunmasını isteme hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

MEHMET POSTALLI BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2020/8527

Karar Tarihi: 12/6/2025

Başvuru; birleştirilen hizmet süreleri üzerinden emeklilik aylığı bağlananlara emekli ikramiyesi ödenebilmesi için kamudaki görevin kıdem tazminatına hak kazanma şartlarına uygun olarak sona ermesi koşulunun aranması nedeniyle mülkiyet hakkıyla bağlantılı olarak ayrımcılık yasağının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu, Ankara SGK İl Müdürlüğünde şef olarak görev yapmaktayken Resmî Gazete'de yayımlanan 1/9/2016 tarihli ve 672 sayılı KHK kapsamında meslekten çıkarılmıştır. Başvurucu 12/6/2017 tarihinde emekli olmak için SGK'ya başvurmuştur. SGK, anılan talebi kabul ederek başvurunun kamu hizmetinde geçirdiği sürenin özel sektördeki hizmet sürelerini birleştirmek suretiyle başvurucuya emekli aylığı bağlamıştır. Başvurucu 18/7/2017 tarihinde SGK'ya başvurarak emekli ikramiyesi ödenmesini talep etmiştir.

SGK tarafından 7/8/2017 tarihinde 1475 sayılı İş Kanunu'nu madde 14/1'e işveren tarafından 1475 sayılı Kanun madde 17/2 numaralı bendinde gösterilen sebepler dışında sona erdirilmesi hâlinde kıdem tazminatının ödenmeyeceğinin düzenlendiği ve 4857 sayılı İş Kanunu'nun madde 25'te düzenlenen iş akdinin haklı nedenle feshi nedenlerinin gerçekleşmesinin kıdem tazminatı ödenmesine engel bir sebep olarak ortaya çıktığının anlaşıldığı ifade edilmiştir. 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun geçici 1. maddesi kapsamındaki görevinden kıdem tazminatına hak kazanma şartlarına uygun olarak ayrılmadığı ifade edilmiştir.

Başvurucu 5/10/2017 tarihinde Ankara 13. İdare Mahkemesi SGK'nın anılan kararının iptali istemiyle dava açmıştır. Mahkeme 28/3/2018 tarihinde davayı reddetmiştir. Başvurucunun 17/8/2018 tarihli istinaf başvurusu Ankara Bölge İdare Mahkemesi 11. İdare Dava Dairesinin 17/12/2019 tarihli kararıyla Mahkeme kararının usul ve kanuna uygun olduğu gerekçesiyle kesin olarak reddedilmiştir. Başvurucu, nihai kararı 6/3/2020 tarihinde öğrendikten sonra 9/3/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

Başvurucu memuriyetinin kıdem tazminatına hak kazanma şartlarına uygun olarak sona ermediği gerekçesiyle emekli ikramiyesi ödenmeden emekli aylığı bağlanması işlemine

karşı açtığı iptal davasının reddedilmesi sebebiyle ayrımcılık yasağının, mülkiyet ve gerekçeli karar hakkı ile suçta ve cezada kanunilik ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

Başvuru konusuyla ilgili ilkeler, daha önce Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu tarafından Fikret Aslan başvurusuna ilişkin karar da ortaya konulmuştur. Anılan başvuruda aynı şikâyet yönünden mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

Başvurucunun Emekli Sandığına bağlı olarak geçirdiği hizmet süresinin tek başına yeterli olmaması nedeniyle hizmet birleştirmesi yapılmıştır. Emekli Sandığına bağlı olarak geçen hizmet süresinin tek başına yeterli olması hâlinde görevin ne şekilde sona erdiğine bakılmadan emekli ikramiyesi ödenmesine rağmen hizmet birleştirmesi yapılması nedeniyle başvurucuya emekli ikramiyesi ödenebilmesi için kıdem tazminatına hak kazanma şartlarına uygun olarak hizmetin sona ermiş olma koşulu aranmıştır. Bu hâlde belirtilen farklı muamelenin emekli aylığına hak kazanılması için gerekli sürenin önemli bir kısmını kamuda geçirdikten sonra kamu görevinden çıkarılan başvurucuya emekli ikramiyesine hak kazanma yönünden orantısız külfet yüklediği sonucuna ulaşılmıştır bu nedenle Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkıyla bağlantılı olarak Anayasa'nın 10. maddesinde güvence altına alınan ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine karar verilmiştir.

HÜLYA ŞİMŞEK BAŞVURUSU

Başvuru Numarası: 2022/18821

Karar Tarihi: 20/3/2025

Başvuru, toplu iş sözleşmesinden yararlandırılmama nedeniyle sendika hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

Başvurucu, Türkiye Maden İşçileri Sendikasının örgütlü olduğu işyerinde 2000-2014 yılları arasında muhasebe şefi olarak çalışmıştır. Başvurucu, beyaz yakalı çalışan olması nedeniyle toplu iş sözleşmesi (TİS) kapsamı dışında tutulduğunu, başlangıçta sendikalı işçilere verilen ücret artışlarının kendisine de uygulandığını ancak 2007 yılından itibaren bu uygulamaya son verildiğini belirterek TİS'ten kaynaklı alacakları için dava açmıştır.

İlk derece mahkemesi davayı reddetmiş, istinaf merci ise eksik inceleme nedeniyle kararı kaldırmıştır. Yeniden yapılan yargılamada mahkeme, TİS'teki zam oranlarının kapsam dışı personele uygulanmadığının tespit edildiğini belirterek davayı tekrar reddetmiştir. Bu karar istinaf başvurusu üzerine onanarak kesinleşmiştir.

Anayasa Mahkemesi, Anayasa'nın 51. ve 53. maddeleri uyarınca tüm işçilerin TİS yapma ve bundan yararlanma hakkına sahip olduğunu, yalnızca işveren vekili sıfatıyla hareket edenlerin veya işvereni temsilen TİS görüşmelerine katılanların kapsam dışında bırakılabileceğini belirtmiştir. Başvurucunun işveren vekili olup olmadığına ilişkin bir değerlendirme yapılmadan yalnızca beyaz yakalı olduğu gerekçesiyle TİS'ten yararlandırılmamasının anayasal güvenceyle bağdaşmadığı vurgulanmıştır.

Mahkemelerin, başvurucunun yaptığı iş, görev ve sorumlulukları, aldığı ücret ve işyeri içindeki konumunu incelemeksizin soyut gerekçelerle karar vermeleri, sendika hakkına yönelik etkili yargısal inceleme yapılmadığını göstermiştir.

Sonuç olarak, Anayasa'nın 51. maddesinde güvence altına alınan sendika hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.